

VINNUDAGURIN

FRØÐINGAR

Tummas Justinussen, stjóri á Skansanum Offhsore, tekur ímóti heiðrinum sum ársins virki í ár. Marita Rasmussen, stjóri í Vinnuhúðsinum, handar honum blómur og hin stjórin í i Skansanum Off Shore, Jens Meinhard Rasmussen, hómast aftanfyri

Mourits Mohr, stjóri i Mest og Pam off Shore, tekur ímóti heiðrinum fyrri ársins átak fyrri at hava fingið poripallin, West Hercules, til Føroyar. Undir liðini á honum er Bergur Poulsen, formaður i Arbeidsgevarafelagnum og Marita Rasmussen, stjóri i Vinnuhúðsinum

útbúgving í virkisbúskapi? Og hugsa vit um KT, hava vit einar 200 KT-frøðingar í Føroyum. Skulu vit vera á sama stigi sum onnur norðurlond, skuldu tað verið 1000 KT frøðingar í Føroyum sum kundi ment kappingarførið hjá føroyskum vinnulívi.

– Tað merkir, at vit innflyta KT vitan til Føroya ístaðin fyr at menna KT loysnir í Føroyum.

Men er tað ikki ein vandi fyrri at vit útbúgva ov nógv av ávísam fakbólukum?

Erika Hayfield sigur, at tey útjaðaraðkið í Norður-

londum sum veksa, eru tey økini við nógvum útbúgvingum. Tað kasta nógv annað av sær aðrar vegir, tí tað birtir uppundir nýskapen, skapar stórv og ríkar mentanarlívið.

Gunnbjørn Joensen heldur eisini, at vit mugu ansa eftir, at vit ikki útbúgva okkum ov nógv.

Hann sigur, at Gjáarsjúkan er vælkend.

Tá ið hann verður biðin um at forklára, hvat gjáarsjúkan er, sigur hann, at veruleikin er, at gjáarfólk lósu so nógv, at tað legði bygdina í oyði.

Hann vísir eisini á, at í summum útbúgvingum er tað praktiska tikið burtur úr. Í dag ber til, á pappírnum í hvussu so er, at verða maskinmeistari, uttan at duga gevind.

– Tað merkir, at teir bestu maskinmeistararnir í dag, eru kanska teir úr Eysturevropa.

800 KT frøðingar

Tá ið tey trý við pallborið at enda vóru biðin um at nevna eitt átak, sum tey halda eiga at vera sett í verk fyrri at lyfta okkum fram á sum samfelagn, nevnið Ólavur Ellefsen, uttan at blunka, at vit skulu útbúgva 800 KT frøðingar, sum skulu vera við til at bóta um kappingarførið hjá føroysku vinnuni.

Erika Hayfield heldur, at tað er neyðugt at skipa

nógv betri samstarv ímillum arbeidsmarknaðin og útbúgvingarskipanina, so at tey, sum lesa -eisini tey sum lesa uttanlands- fáa eitt betri tilknýti til føroyska arbeidsmarknaðin og hvat rørir seg í samfelagnum.

– Vit mugu geva teimum ta fatan, at tað, at velja Føroyar, er ikki tað sama sum at siga farvæl við við spennandi starv og eina mennandi yrkisleið.

Gunnbjørn heldur, at tað er avgerðandi at føroyingar folla seg akkurát líka væl uttanlands sum heima.

– Í dag er tað er ein negativur hugburður ímóti teimum, sum arbeiða uttanlands. Og eitt annað neyðugt átak er, at virka okkara egnu rávørur meiri, sigur Gunnbjørn Joensen.

Færri arbeiða og fleiri lesa

Færri og færri føroyingar arbeiða í fiskivinnuni, men nógv fleiri fáa sær bóklígar útbúgvingar

Áki Bertholdsen

Í Føroyum er rákið púra greitt: Tað eru færri og færri føroyingar, sum arbeiða í fiskivinnuni, sum skal eittast at vera okkara høvuðsvinna. Samstundis eru tað al-

samt fleiri sum fáa sær bóklígar úrbúgvingar. Tað var uppleggið til pallborðsfundin á vinnudegnum í Norðurlandahúsinum seinna partin fríggjadagin.

Í hesum sambandi varð upplýst, at seinastu árin er talið á fiskimonnum lækkað úr 2500 niður í gott 1500

Og stórvini í fiskavøruidnaðinum er eru fækkað úr 2000 – sløk 1400 stórv.

Hinvegin er talið á føroyingum undir útbúgving er hækkað úr 1500 fólukum fyrri 10 árum síðani, upp í 2500 fóluk nú. Her er talan um útbúgvingar, sum geva rætt til stuðul frá Studna, mest universitetsútbúgvingar, men talan kann eisini vera um styttri útbúgvingar.

Tær best umtótu útbúgvingarnar í Føroyum eru lærarar, maskinmeistari, námsfrøðingar, skipari, sjúkrarøktarfrøðingur og skipsfórari.

Nakrar av teimum best umtóktu útbúgvingarnar hjá føroyingum uttanlands, eru náms-

frøði, lækni, lögfrøði, sjúkrarøktarfrøði og sálarfrøði.

Verður hugt eftir lærlingatølunum vóru eini 400 nýggir lærlingar settir í starv fyrri 10 árum síðani, men so lækkaði talið munandi í kreppuni niður í hálvtannað-hundrað nýggir lærlingar, men hesi seinastu árin er tað so kvinkað uppeftir aftur og í fjør sluppu 278 nýggi lærlingar í læru.

Samanumtikið vísa tøluni, at í ringum tíðum, fækkar talið á hendverkaralærlingum munandi, men talið á teimum, sum leita sær bóklígar útbúgvingar, veksur munandi.

Samstundis vísa tøluni, at av teimum, sum fara til Danmarkar at lesa, koma tey fægstu heimaftur.

Av teimum, sum fóru til Danmarkar at ganga í skúla í 2004, eru bara 58 prosent komin heim aftur síðani, nú 10 ár síðani

Annars vísir tað seg, at bara annaðhvørt fóluk, sum fer av landinum at lesa eru tað bara helvtin, sum kemur aftur, ella stívlíga tað.

Spurningurin er um tað eru vit, sum ikki megna at lokka fóluk, sum fara uttanlands at lesa, heimaftur, ella um tey taka útbúgvingar, tað ikki er brúk fyrri í Føroyum.

» **Tað byrjar alt við okkara útbúgvingarstovnum**